

Radostné a požehnané vánoční svátky

„Prosím Boha – aby se v našich rodinách
upevnila rodinná pohoda, víra a láska.
Mějme se rádi a odpouštějme si!“

(Jiří Holub)

**Povídání s panem
Jiřím Holubem**

(str. 6–8)

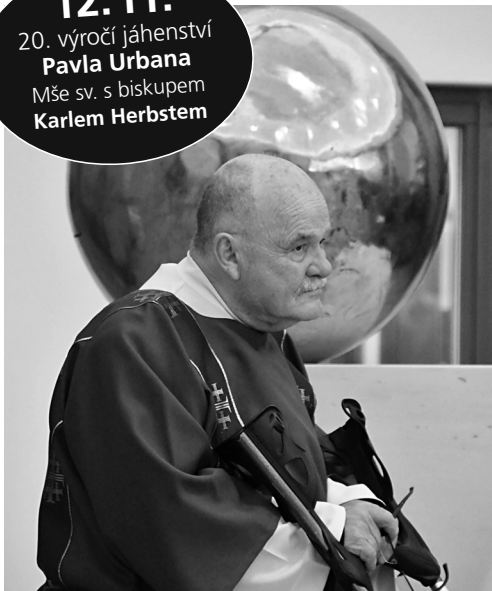
**VÁNOČNÍ
BOHOSLUŽBY**

(str. 15)

12.11.

20. výročí jáhenství
Pavla Urbana
 Mše sv. s biskupem
Karlem Herbstem

Zájezd do Drážďan 16.12.2017

Cena zájezdu je 350,- Kč.

Odjezd je z parkoviště u KCMT v 7.00 hod.

Návrat večer kolem 20.00 hod.

Přihlášky a placení zájezdu

u Ing. Rívnáčové, tel. 774 877 495

nebo jáhna Pavla Urbana tel. 272 911 264.

Sdružení křesťanských seniorů

ve spolupráci s farností sv. Františka

Adventní duchovní obnova

**v kostele sv. Františka
každé úterý od 18.45 hod.**

5. 12. / 12. 12. / 19. 12.

Vede P. Michael Špilar

CO DĚLÁ ADVENT ADVENTEM?

To záleží hodně na tradici té které rodiny. První ale je: do hloubky uchopit smysl adventu - a to je v dnešní době to nejtěžší. Proč? Protože doba je tak trošku potrhlá a neuspořádaná.

Advent je doba čekání na Slavnost Narození Krista, největšího daru lidstvu. Čím intenzivněji prožijí očekávání, pokud tedy čekám na to, na co mám (a neminu se cílem očekáváním něčeho jiného), tak tím více si užiji naplnění, tedy cíle svého očekávání, když ho dosáhnu. To máte, jako když malý kluk čeká na chvíli, kdy třeba začne řídit motorku, bude-li ten čas očekávání naplněn kroky, aby z něho mohl být dobrý řidič. Užije si pak řízení na výstoup blaženě a bezpečně. Nebo když jsem musel čekat dva roky na to, abych si mohl pořídit kontrabas, radost byla přímo úměrná času těšení se a strádání koruny ke koruně, abych na něj mohl dosáhnout.

Naděje a očekávání Ježíše Krista jsou klíčové termíny adventu, trošku méně vznešeně řečeno, když se na něco těším a když čekám dost dlouho a přidám k tomu jisté úsilí, tak pak si na 99% cíle opravdu užiji.

Jaké jsou tedy náměty?

- Výroba adventního věnce může být skvělou příležitostí. A následná symbolika jeho rozsvěcení. Jak se postupně rozsvěcuje jedna svíčka za druhou, jde o symbol přiblížení se světla Kristova.
- Roráty – ranní bohoslužby ještě za tmy plné naděje a touhy.
- Určitý půst, aby štedrost vánoc a štedrost daru Krista o vánocích vynikla, doprovázený darem chudým.
- Přinesení si Betlémského světla, třeba i pěší cestou den před štedrým dnem pro Betlémské světlo do rozhlasu či do katedrály.
- Společné rodinné pečení cukroví, u kterého se povídá a povídá jak o životě, tak o smyslu vánoc. Pustí se k tomu hezká, milá muzika.

Jenže to všechno se může stát zcela prázdné a nesmyslné, když se to stane honbou za tím, abych všechny aktivity prožil či absolvoval. To je na nic.

Nebo jiná nešikovná varianta: tak si to všechno koupím. Ale tím přijdu o smysl, touhu naděje a radost. Samozřejmě, že je dobré, že ti, kteří nemohou, tak si třeba koupí adventní věnec, ale je úplně jiný prožitek, když strávíte ten čas vyráběním adventního věnce vlastními silami.

V zásadě je jen několik věcí, které člověk musí podniknout, chce-li si advent užít:

- Vědět o jeho smyslu a ne jen o zvycích, jde o jejich hluboký vnitřní význam. Advent bez Krista, advent bez očekávání a bez naděje je jako velbloud bez hrbů či člověk bez hlavy, nebo slunce bez světla.
- Být ochoten investovat čas, aby se mohla narodit touha po cíli.
- Nemohu se pokoušet pro nedostatek času - protože ho vyplácám na něco jiného, či pro nedostatek odvahy zkusit něco nového - koupit si touhu či naději. To je nesmysl a bláznovství. Naděje a touha se totiž rodí úměrně s časem, po který vyhlížím cíl a objevuji jeho vzácnost a hodnotu a docenuji jej.
- Nepodlehnout mentalitě shonu, aby všechno bylo. Pokud nějaká naděje, touha a očekávání vzniklo, tak tímto shonem a honbou je spolehlivě zavrážím a zbude mi jen podivné hořko a prázdno. Mnozí už dnes opustili mnohé zvyky, protože sami neměli cíl, a byly po ně tedy jen shonem a blázněním.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

„Ti se nenarodili jen jako se rodí lidé, jako děti pozemských otců, nýbrž narodili se z Boha.“ (J 1,13).
Narodili se z Boha. Celý život slyšíme, že jsme Boží děti. Když si sama sebe představuji jako Boží dítě, spíše se vidím v roli adoptované dcery. Ale když jsem se teď na sebe začala dívat jako na **narozenu z Boha**, najednou to ve mně vyvolává daleko silnější emoce. Jako matka, která porodila několik dětí, proces narození není pro mě abstraktním pojmem. A tak, když jsme **narozeni z Boha**, vím, že s ním máme i něco společného, jako kdybychom byli v něm, byli částí jeho života a protože se jako matka dál o své děti starám, když posunu **narození z Boha** dál, prožívám sebe a svůj vztah k Bohu jako k někomu, koho se mohu dotýkat, s nímž žiji. On je Ten, kdo mě vychovává, vede, obšťastňuje, utěšuje, na koho se mohu spolehnout, komu mohu ve všem důvěřovat, kdo má na mne vždy čas, kdo má se mnou dostatek trpělivosti ...

Teď na začátku doby adventní a poté v době vánoční, se můžeme nechat více oslovit touto skutečností. Každý z nás dostal tu milost se narodit a navíc čteme, že: „Těm pak, kteří ho přijali a věř v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (J 1,12).

Žijme tuto výsadu. Děkujeme Ti, Ježíši, za dar víry v Tebe.

Katka

BŮH PŘICHÁZÍ TIŠE, NENÁPADNĚ, SKROMNĚ...

V jedné moudré knize jsem četl krásný výrok: „Šťasten člověk ten, který ovládá umění, jak svázat krásnou kytici z květin, které má v dosahu.“ To je jistě nádherný obraz umění šťastného života. Kolik trampot vzniká v životě z toho, že mnozí lidé neumějí anebo nechťejí využít možností, které jim jejich život nabízí. Buď ty květiny vůbec nevidí, nebo z nich tu hezkou kytiku nedovedou sestavit. Jistě, každý z nás zná takové lidi, náture, co musejí v každé polévce najít nějaký chlup, na všem něco špatného. Ač jsou již dospělí, stále se chovají jak malé rozmazlené děti. Nic jim není dost dobré. Vždy chtějí mít právě to, co nemají, co má druhý, co je pro ně momentálně nedosažitelné. Chtějí zkrátka vždycky vázat svou kytici z květin, které nemají. A tak **první klíček**, který otevírá cestu k šťastnému životu, zní: Nehledej štěstí ve věcech, které nemáš, ale skládej si je z toho, co máš v dosahu, co máš kolem sebe a v sobě.

Druhý klíček, to je cit, citlivost pro kladné stránky věcí a událostí. **Třetí klíček**: Udělej také něco pro své štěstí! Nečekej jen pasivně, až přiletí muška zlatá, ale dopřej si, co ti udělá radost! **Čtvrtá rada**: Připrav si občas příjemnou změnu! Určitě zle na nás dopadá každodenní monotónnost, stálá stejnost života, kolotoč stálých návyků. Bohatý život je lepší než bohaté konto na knížce. **Pátá rada**: Žij v přítomnosti. Ptali se kdysi velmi zaměstnaného

člověka, jak to dělá, že není roztržitý a nervózní. Odpověděl: „Víte, to je jednoduché. Já když stojím, tak stojím. Když jdu, tak jdu. Když sedím, tak sedím. Když mluvím, tak mluvím.“

Tu mu tazatelé skočili netrpělivě do řeči: „To přece tak dělá každý. Ale co děláš navíc?“ A on jim začal znovu říkat: „Když stojím, tak stojím. Když sedím...“ „Ale to přece opravdu dělá každý!“ „To určitě mnozí lidé nedělají,“ řekl ten moudrý člověk: „Vy, když sedíte, tak už v duchu vyskakujete. Když stojíte, tak už v duchu běžíte. Učte se být tam, kde jste, dělat to, co děláte, potom jistě nebudete nervózní.“ A **poslední rada**, jak přijít ke štěstí: Uvolni se, nežij v nějaké křeči. Určitě všichni můžeme považovat Ježíše Krista za nejšťastnějšího člověka, který kdy žil, protože on svou pohodou, svým pokojem uměl nakazit lidi kolem sebe. Svou sílu dával dál. Rozdával, co měl. Šťastným se může cítit ten, kdo se nedrží křečovitě svých pokladů, kdo se podílí s okolím o vědomí, že má víc dobra a krásy kolem sebe k dispozici, než dokáže za celý život rozdat, dokonce, že při tom rozdávání další a další krásu objevuje a získává. Jistě jsou známa Kristova slova: **„Nebojte se, malé stáde! Váš Otec už rozhodl, že vám dá království! Usilujte o věnce, které nevadnou, poklad v nebi, kterého neubývá. A kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce: v radosti Boží!“**

Umění hezkého, šťastného života, to není nikoho umění vrozené. To je umění, které si musíte získat, naučit, nacvičit, v každém věku, v každé chvíli svého života. Jistě není nikdy pozdě, ale je škodlivé nezačít nikdy. Toto je doba, toto je čas, kdy jsi volán k rozhodnutí...

Všimli jste si už, že ta největší tajemství křesťanské víry slavíme v noci? Ve vánoční noci slavíme narození Božího Syna. V noci před jeho utrpením a smrtí slavíme Poslední večeři. Při umírání Pána Ježíše na kříži se slunce zatmělo a den se proměnil v noc. V noci před velikonočním úsvitem slavíme Vzkříšení Ježíše Krista.

Bůh přichází tiše, nenápadně, skromně. Mocní tehdejšího světa o jeho příchodu nic nevědí. I dnes je to tak. Je hluk předvánoční reklamy, ale není v tom Bůh. Je zmatek předvánočního shonu, ale není v tom Bůh. Dokonce někteří lidé prohlašují: „Není Bůh, není vůbec žádný Bůh! A když není Bůh, proč mít ohled na druhé?“ Když není Bůh, není v koho doufat a žijí mnohdy v krutém zoufalství a dokonce si sahají na život! O vánocích bývá nejvíc sebevražd,

protože lidé ve svaté noci stojí víc než kdy jindy tváří v tvář prázdnotě tam, kde měl být v srdci Bůh. Ale Bůh je a Bůh přichází v noci tiše a nenápadně. Bůh, věčný poutník v betlémském dítěti, klepe na dvířka všech lidských srdcí. I toho tvého, přijmeš ho, přivítáš ho? Bůh přichází v noci, ale tam, kde je přijat, tam proměňuje temnoty v jas, temnoty v jásavou radost: Nejsem na životní zmatky sám. Můj přítel přichází. Nemusím hledět do budoucna se strachem a nejistotou. Radujme se, veselme se...

Dobře se dívejme, naslouchejme svým srdcem, abychom slyšeli, co říká Boží dítě v jeslích každému z nás: Miluj Boha, miluj bližního. Určitě by bylo pro nás marné, kdyby se Ježíš v Betlémě tisíckrát narodil, ale v naší duši kdyby se nenarodil.

A tak vám i sobě přeji, aby hlas Božího dítěte zasáhl naše nitro, naše srdce, ale i srdce těch, kdo jsou osamoceni, opuštěni, i těch upoutaných na lůžko, v nemocnici...

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé,
minulý měsíc začala další plánovaná etapa výměny hydroizolací na terase přilehlé k sálu KCMT. Do konce roku nebo začátkem roku příštího (jak nám počasí dovolí) by měla být vyměněna zhruba polovina této plochy. Momentálně je v jednání možný příspěvek ze Svěpomocného fondu Arcibiskupství pražského na pokrytí nákladů na tuto opravu. Výměna hydroizolací na terase byla nutná, protože odtud na několika místech do suterénu dlouhodobě zatékalo. Po zahájení opravy došlo k průniku nashromážděné vody do dalších prostor, což bohužel v současnosti komplikuje provoz ve dvou dalších místnostech.

Pozitivnější zprávou je úprava Velké klubovny (v části suterénu kam nezatéká), sloužící momentálně pro kurzy Alfa, pravidelně pak pro nedělní dětské katecheze, cvičení, přednášky, pro různá setkávání farníků, k setkání pastorační rady i k pronájmům. Místnost je nově vytapetovaná a vymalovaná, a přestože nemá přirozené světlo, je nyní již velmi útulná. V brzké době bude ještě do místnosti trvale nainstalováno ozvučení.

Přeji vám pokojné a požehnané prožití adventní doby a krásné Vánoce. Seznamte se prosím s rozmanitou nabídkou letošních adventních a vánočních programů v KCMT a u sv. Františka. Naší snahou je, aby vám napomohly k zastavení se od předvánočního shonu a k duchovnímu povzbuzení. Šíře prosím informace o dění ve farnosti dál, pozvěte své blízké i známé na adventní a vánoční programy, aby naše kostely mohly sloužit jak farníkům, tak i celému

Jižnímu městu. U všech programů stále zachováváme dobrovolné vstupné, aby cena vstupenky nebyla překážkou účasti, budeme rádi za vaše příspěvky na honoráře umělců, na energie, úklid a další náklady s programem spojené.

Z novinek v adventním programu ráda zmíním keramickou dílnu pro seniory, kde si můžete vyrobit vánoční ozdoby v kombinaci keramiky a skla. Další žhavou novinkou bude speciálně vypravený autobus, který bude nabízet na autobusových zastávkách Jižního města Betlémské světlo.

Pokud byste ještě v letošním roce chtěli přispět na pastorační činnost a další aktivity farnosti nebo i na jiný konkrétní účel, který vám leží na srdci, můžete tak učinit nejlépe převodem na účet č. 19-9362170227/0100 (s variabilním symbolem 1111 obecně na aktivity farnosti, 1133 konkrétně pro kostel sv. Františka, 1144 pro aktivity v KCMT). O hodnotu finančního daru si můžete snížit váš daňový základ. Potvrzení o daru pak budou k dispozici v průběhu ledna. Velké díky vám všem za finanční dary, za veškerou další podporu, pomoc, modlitbu a práci pro farnost.

Karina Juráková

*„Laskavá slova
mohou být krátká
a lehko vyslovitelná,
ale jejich ozvěny
jsou nekonečné.“*

■ 8. prosince 1970 byl v Londýně otevřen noviciát pro novicky z Evropy a Ameriky.

Brát život tak jak jde a nebránit se Boží vůli

I když se o jedné ze svých zálib pan Holub zmínil jen jednou krátkou větičkou, nemohla jsem jinak a nějaké myšlenky a poselství jsem si z jím sestaveného rodokmenu opsala a doufám, že osloví i vás. Setkání s panem Jiřím Holubem stojí za to. Vždy z něho vyzařuje to, co přeje i nám: Pokoj a Mír. Kéž dokážeme žít s Bohem v přátelství tak, jak to vidíme v jeho životě.

Jaké bylo Vaše dětství, kde jste vyrůstal?

Pocházím z věřící rodiny, bylo nás pět sourozenců. Narodil jsem se 22. dubna 1924 jako čtvrté dítě v naší rodné vesnici Lnáře u Blatné. Rodiče byli malorolníci. Obživa z polního hospodaření byla dostačující pro naši početnou rodinu. V rodinném společenství žil také dědeček, bývalý hospodář. Bydli jsme v rodinném domě v sousedství rozsáhlého rybníka.

Život na rodinném hospodářství byl pro všechny členy rodiny náročný na pracovní vytížení. V rodině panovaly dobré vztahy. Celý týden se pilně pracovalo, avšak neděle a svátky se světily návštěvou bohoslužeb. My děti jsme rodičům vykaly.

V roce 1935 zemřela maminka ve věku nedožitých 44 roků. V té době bylo otci 50 roků. Ovdovělého otce podpořily nejstarší děti tím, že se ujal všech domácích prací a výchovy těch nejmladších sourozenců.

Jak jste byli staří, když Vám zemřela maminka?

Nejstarší sestra Barboře bylo necelých 20 roků, bratřovi Josefovi skoro 17, sestře Ludmile 14 let, mě Jiřímu 11 a bratřovi Jaroslavovi necelých 10 roků. Otec pak zůstal jako vdovec až do své smrti. Zemřel v roce 1962 ve věku nedožitých 77 let.

Ještě než přišli komunisti se mládež mohla scházet v různých křesťanských spolcích. Bylo to jistě i mezi vámi.

Já jsem víru zdědil od rodičů a od starších sourozenců. Obě moje sestry byly členky spolku Sdružení katolické mládeže – SKM. Později jsem se stal členem i já a bratr Jaroslav. Schůzky členů SKM se konaly v místním klášteře řádu Augustiniánů (bosých). Při schůzkách byl vždy přítomen kněz. Spolek měl i svůj prapor s vyobrazením sv. Václava. Pro slavnostní příležitosti jsme měli hezké slušivé oblečení, které se nazývalo „svéráz“. SKM mělo svůj časopis „Dorost“, který nám byl zasílán z Prahy. V době 2. světové války byly všechny mládežnické

spolky zakázány. Koncem roku 1945 byla činnost SKM obnovena, avšak v letech 1948 až 1989 byla opět zakázána. Nyní tuto spolkovou činnost převzalo SKS – Sdružení křesťanských seniorů.

Určitě to nebylo díky válce jednoduché i se získáním vzdělání ...

Navštěvoval jsem obecnou školu ve Lnářích a poté měšťanskou školu v Kasejovicích. Když jsem byl ve 4. ročníku měšťanské školy, vtrhla k nám do Čech německá armáda. Na nějaké další studium nebylo ani pomyšlení. V září 1940 jsem u místního kovářského mistra nastoupil jako kovářský učeň, a to na 3 roky. V říjnu 1943 jsem vykonal závěrečnou učňovskou zkoušku a stal se tovaryšem kovářského řemesla.

Jste 24. ročník a ten patřil mezi tzv. totálně nasazené. Kam jste byl umístěn a jak na tu dobu vzpomínáte?

V lednu 1944 jsem obdržel z okresního úřadu povolávací rozkaz na pracovní (válečné) nasazení. Na nádraží v Blatné, kde jsem se měl hlásit, čekali kluci a holky, převážně ročník narození 1924. Nastoupili jsme do vlaku. No a pak se jelo, ale ne do Německa, ale do Prahy. Z pražského nádraží nás dopravili autobusy do ubytoven v Praze Letňanech poblíž továrny Letov Praha Letňany. Při práci na zaběhávání leteckých motorů, kterou prováděli tovární odborníci, byl v továrně a i mimo továrnu strašný hluk. Naše ubytování bylo v dřevěných barácích blízko továrny. Později byla část výroby přestěhována do menší továrny v Mělníku a to včetně dělníků a také některých z nasazeného ročníku 1924. Ubytování jsme byli v dřevěných barácích značně vzdálených od továrny.

Tam jste se setkal a seznámil se svou budoucí ženou?

Ano, potkal jsem tam dívku Mařenku Vaněčkovou, která měla stejné křesťanské zásady. Uvažovali jsme,

že se po skončení války vezmeme. V dubnu 1945 jsme byli postupně propouštěni domů. Byl jsem opět doma na hospodářství u svého otce.

V květnu 1945, kdy válka opravdu končila, byla obec Lnáře na pomyslné demarkační čáře, a tak jsme byli svědky velkých přesunů.

Kdy došlo k plánované svatbě? Před lety jste nám do Fchodovin poslal hezké svědectví. Připomeňte nám to.

Po skončení války následovaly úvahy, jak dál. U mne se to událo takto: studoval jsem na dvouleté průmyslové škole strojní v Praze, pak jsem byl zaměstnán v Praze u instalátorské firmy. Na podzim roku 1948 jsem musel nastoupit na dvouletou vojenskou základní službu. To jsme pořád ještě neměli svatbu. S mojí snoubenkou a s jejími rodiči jsme byli domluveni, že až skončím vojenskou službu, bude svatba v kostele v její farnosti, to je v Mirovicích. Vojenská základna, do níž jsem nastoupil, byla v Sokolově.

Ke konci roku 1949 jsme se ale dozvěděli, že sňatky od 1. ledna 1950 mohou být uzavírány nejdříve na národním výboře a pak v kostele. To jsme nechťeli. Rozhodli jsme se, že se pokusíme urychleně sehnat potřebné doklady a bude-li to v Božím plánu, svatbu do konce roku můžeme stihnout. Všechny doklady se podařilo včas sehnat, a to i u vojenského velitelství. Složitě jednání nastalo na farních úřadech. Tehdy byly všechny farní úřady zahlceny množstvím žádostí o uzavření sňatku. Byl to jakýsi „manifest“ proti novému nařízení. Naše svatba byla zařazena na poslední den v roce. Oddání jsme byli 31. prosince 1949 odpoledne v kostele Narození Panny Marie v Písku. Bohu díky. Po svatbě jsem se musel vrátit ke své vojenské jednotce a dosloužit ještě dlouhých 9 měsíců.

Kde jste pracoval po skončení vojenské služby?

Po návratu z vojenské základní služby jsem nastoupil do stavební firmy v Praze a po doplnění vzdělání večerním studiem jsem nastoupil do projektového ústavu v Praze. Tam jsem byl až do nástupu do důchodu v roce 1986. Manželka si také doplnila vzdělání a pak byla zaměstnána ve zdravotnictví, a to až do nástupu do důchodu. Naše manželství trvalo 58 roků. Manželka zemřela 1. května 2008 po těžké nemoci ve věku 83 roků, zaopatřena svátostmi. Pane, buď vůle Tvá. Naše 3 děti (Eva, Jiří a Marie) mají již

své rodiny, a tak jsem dědeček a pradědeček. Počet vnoučat máme 7, z nichž jeden vnuk je již na věčnosti. Počet pravnoučat máme t. č. 6. Často se naše rodiny setkávají při různých rodinných oslavách.

Jak a kdy jste se přestěhovali na Jižní Město?

Byt na Jižním Městě jsme získali přes bytové družstvo v roce 1978. Dřívější byt v Praze-Břevnově jsme přenechali synovi.

Čím naplňujete volný čas? Slyšela jsem, že vyřezáváte ...

Vzhledem k tomu, že je o mne dobře postaráno rodinou, mám dost volného času pro záliby. Vyřezávám z překližky figurky pro Betlémy. Také jsem se podílel na sestavování rodokmenů.

Na čem podle Vás v životě nejvíce záleží? Jaké je Vaše životní krédo?

Brát život tak, jak jde a nebránit se Boží vůli.

Měl jste v životě někdy něco jako krizi víry?

Krizi víry snad ne, ale pochybnosti ano.

Kdybyste mohl něco ve svém životě změnit, udělat jinak, co by to bylo?

Když jsem se snažil podřídit Boží vůli, tak na nějaké změny nemyslím.

Jaký máte vztah k Panně Marii? Víte, že jste se léta předmodlával modlitbu Sv. Růžence v Komunitním centru.

Můj vřelý vztah k P. Marii se vytvářel již v době mého dětství. V klášterním kostele Nejsvětější Trojice ve Lnářích sloužili mši svatou výborní kazatelé. Při kázání neopomněli věnovat část promluvy o P. Marii. A to s opravdovým zápallem. Byla to vždy taková oáza pro duši. V dnešní době je to jinak, což je škoda. Pak také vztah k P. Marii se vytvářel modlitbou růžence, a to i při tzv. předmodlávání před mší svatou.

Kdybyste mohl, co byste daroval čtenářům Fchodovin pod stromček? Jaké je Vaše přání nejen do Nového roku, který za měsíc přivítáme?

O Vánocích opravdovou radost z narozeného Ježíše a do nového roku 2018 Pokoj a Mír.

Děkujeme, že jste se s námi podělil o to, co jste prožil a co nosíte v srdci. Katka

Modlitba, kterou pan Holub sestavil a kterou se každý den modlí:

Modlitba starce. Bože, děkuji Ti za život. Všem odpouštím, nechci se s nikým hněvat, chci žít s každým v Boží lásce. Ale Bože, prosím, odpusť mi viny, kterých jsem se dopustil proti svým bližním myšlením, slovy a skutky.

Výňatky z rodových kronik, které pan Holub sestavil a sepsal.

- „My starší generace, můžeme dosvědčit, že rodina je školou Lásky, dobrého soužití, tolerance a odpuštění. Také můžeme dosvědčit, že otec je hlavou rodiny, ale matka je srdcem rodiny. Muž vnímá skutečnosti převážně rozumem, žena citem. O ženě čteme v „Knize knih“ (Př 31, 10-31). Také tam čteme: „Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce.“ Což znamená, že se máme usmířit ještě ten den (Ef 4, 26-27).
- „Přeji si, aby toto naše společné dílko všechny naše rodiny sblížilo. Chceme také, aby partner/ka, jenž vstoupí do našeho života uzavřením manželství, měla nárok na opravdovou manželskou lásku a věrnost!
- Já, 91letý (psáno v roce 2015 – pozn. redakce) – prosím Boha – aby se v našich rodinách upevnila rodinná pohoda, víra a láska. Mějme se rádi a odpouštějme si!

S rodinou v roubence, Mníšek p. Brdy – Vánoce 2014

6. O podřízenosti

Bud'te si jisté tím, že necháváte ve svých srdcích pracovat Boží milost, když přijímáte vše, co On vám dává a konáte vše, co od vás žádá. Pravá svatost spočítá v tom, že konáme vůli Boží s úsměvem.

7. O utrpení

Bez našeho utrpení by naše činnost byla pouze sociální prací, která by byla velice dobrá a užitečná, ale která by nebyla vázána na Ježíše Krista a ani by neměla podíl na vykoupení. Ježíš nám chtěl pomoci tím, že přijal náš život, naši osamělost, agónii a smrt. Pouze tím, že se stal jedním z nás, nás vykoupil. Zvolily jsme totéž; celá osamělost chudých lidí, nejen jejich materiální, nýbrž i duchovní bída, musí být vykoupena a my se musíme na tom podílet tím, že se staneme jedněmi z nich, že jim přineseme Boha a je samotné Bohu.

8. O radosti

Radost je modlitba. Radost je síla. Radost je síť lásky, do níž můžeme chytit duše. Bůh miluje radostného dárce. Ta z nás dává nejvíce, která dává s láskou. Nejlepší cestou, jak ukazovat naši vděčnost Bohu a lidem, je přijímat všechno s radostí. Srdce, jež je zapálené láskou, nutně v sobě vytváří prostor pro radost. Nechť vás nikdy nic nenaplní takovým smutkem, pro nějž byste zapomněly na radost z Kristova vzkříšení.

Všechny toužíme po nebi, kde je Bůh, ale máme v moci uchvátit nebe již tady a žít v něm: být šťastné již v tomto okamžiku s Ním. Ale být šťastné s Ním – již nyní – znamená: milovat, jako On miluje, pomáhat, jako On pomáhá, dávat, jako On dává, sloužit, jako On slouží, zachraňovat, jako On zachraňuje, být s Ním denně 24 hodin, dotýkat se Ho v Jeho ubohém přestrojení.

Úryvky na pokračování z knihy:

*Malcolm Muggeridge: Matka Tereza z Kalkaty
– Něco krásného pro Boha*

Také znáte, milí rodiče, ten pocit, kdy vás zahanbí vlastní dítě? Ne, nemyslím chvíle, kdy se vaše ratolest rozhodne, že vás totálně znemožní – ideálně před šéfem z firmy nebo namyšlenou sousedkou z přízemí. Mám na mysli ty okamžiky, kdy vám vaše dítě postaví před oči zrcadlo dětské opravdovosti a čistoty, ve kterém na chvíli zahlédneme šmouhu našeho „dospěláctví“.

Není to tak dlouho, kdy jsme v nedělní promluvě P. Michaela (Špilara) slyšeli o moudrosti. Končila tím, že největší moudrostí je (nebo by aspoň měl být) pro nás Kristus. Docela jasné a zřetelné, co na tom víc rozvádět, ne?

Tentýž den večer se naše tříletá Míša rozhodla, že napíše (tedy vlastně nakreslí, protože psát neumí) dopis Ježíškovi, aby věděl, co by si přála pod stromček. Vzala si nůžky a z velkého běloskvoucího listu papíru si ustříhla úzký proužek. Chvilí se zamyslela. Pak na něj nakreslila několik koleček. „Tatínku,“ říká dcera. „Já jsem si to ustříhla nějaký úzký. Tak jsem tam nakreslila jen okýnka. Chtěla bych, aby mi Ježíšek přinesl loď. Ale on je chytrý, on si to domyslí...“ A s touto nezlomnou důvěrou v Ježíš(k)ovo „vševědění“ odešla uložit lístek za okno, kde si ho Ježíšek určitě vyzvedne.

Seděl jsem v křesle a díval se na ni. V nitru se mi mísily různorodé pocity. Chtělo se mi trochu smát a taky trochu dojatě brečet. A taky mě při tom napadlo, že jsou chvíle, kdy není vůbec od věci, když se my – velcí rodiče – necháme vychovávat našimi dětmi...

Martin Horálek

NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ

8. prosince slavíme svátek Neposkvrněného početí Panny Marie. A protože se v Bibli o této skutečnosti nic moc nedočteme, vydáme se dnes jen tak do říše fantazie.

Honza Zi

„Eleonore! Eleonorééé! ... Rafaeli, neviděl jsi Eleonora?“

„Naposledy ráno u snídaně. Proč ho sháníš?“

„Já ne, ale Hospodin. Asi něco důležitého.“

„Kdybych ho potkal, tak ho za tebou pošlu.“

„Díky.“

Archanděl Gabriel seběhl po schodech na nebeské nádvoří, ale ani tady o Eleonorovi nikdo nevěděl. Pak ho napadlo, že by mohl být v hudebně, zítřka přece mají to vystoupení. „A on je takový poctivý, určitě si ještě kontroluje, jestli je všechno, jak má být.“

Gabriel zase vyběhl po schodech nahoru a zmizel ve spleti nebeských chodeb.

Nechme Gabriela hledat a pojďme se podívat do rájské zahrady. Až tam na konec, na louku, kde kvetou už jen „obyčejné“ polní květiny – kopretiny, mateřídouška, sedmikráska... Vidíte, já to říkal. No

dobře, neříkal, ale myslel jsem si to. Tamhle vpravo, pod krajním dubem. To je totiž Eleonorovo oblíbené místo, kam chodí, když chce být chvíli sám. Když potřebuje o něčem přemýšlet.

A o čem přemýšlí dnes? O lidech, ostatně jako vždy. O jejich radostech a starostech, o tom, jak neumí zacházet se svobodou, když ji mají, a jak jsou nešťastní, když o ni přijdou. Jestli by nebylo na čase s tím něco udělat, nějak je podpořit, poslat jim někoho, kdo by jim připomenul, kdo je to Bůh, jejich Stvořitel, milosrdný Otec, na kterého už skoro zapomněli.

„Já vím,“ povzděchl si Eleonor nahlas, „každý člověk má strážného anděla, ale co ti chudáci s lidmi nadělají, při té jejich svobodě? Vůbec jim jejich práci nezavídím.“

On sám nikdy funkcí anděla strážného pověřen nebyl. Dlouhou dobu pracoval jako asistent archanděla Gabriela, poté vystřídal několik dalších, většinou spíše úřednických postů. Od té doby, co byl jmenován Cherubem, se věnuje hlavně hudbě, je dirigentem třetího andělského kůru.

Možná by to chtělo poslat jim někoho...“

„Eleonore, to jsem rád, že jsem tě našel. Máš jít za Hospodinem, chce s tebou mluvit.“

Eleonor Gabrielovu radost nesdílel, příliš prudce ho vytrhl z přemýšlení a to neměl rád. Ale když volá Hospodin, to se nedá nic dělat.

„Vítám tě, Eleonore, posad se. A nabídni si něco k pití... Jak to vypadá na louce, co teď kvete? Už jsem tam dlouho nebyl.“

„Děkuji, Hospodine.“ Eleonor si nalil sklenici nebeské rosy. Přece ho Hospodin nepovolal proto, aby si nechal referovat o stavu nebeského rostlinstva. Zvláště, pokud uvážíme Hospodinovu vševědčnost.

„Začínají kvést ocúny, to je vždycky takový nostalgický čas, tak nějak pro přemýšlení,“ odpověděl Eleonor.

„Já vím, co zaměstnává tvou mysl. Lidi. Je ti líto, že...“

„Že jsou jako ovce bez pastýře. Bloudí svými životy, hned se chytanou tohohle, hned zas támhle toho,“ skočil Hospodinovi do řeči Eleonor. Ale hned si to uvědomil: „Pardon, já jen...“

„To je v pořádku, vím, že ti na lidech záleží.“

„Kdyby se jim třeba...”

„...poslal někdo, kdo by jim...”

„...kdo by jim ukázal správnou cestu, kdo by je měl tak rád, že...” Eleonor se zarazil, jak vlastně lze mít nejvíc rád?

„Kdo by je měl rád až k smrti?”

„To nevím,” zarazil se Eleonor. Byl anděl, a proto se smrtí neměl žádnou osobní zkušenost. „Možná...”

„Podívej se, kamaráde. Jsem rád, že máš o lidi stejnou starost jako já. Pamatuješ na první lidi, na Adama a Evu? Tenkrát, když museli odejít z ráje?”

„Jak bych si nepamatoval, to byl jeden z nejsmutnějších okamžiků, co jsem v nebi zažil.”

„Tenkrát jsem řekl, že se jednou z ženy narodí ten, kdo zlu rozdrtí hlavu.”

„Vždyť už jsi jim dal tolik proroků, a co to bylo platný. Já myslím, že bychom jim měli poslat někoho od nás.”

„Však právě proto jsem tě zavolal.”

V Eleonorovi hrklo. Vždyť on je přece jenom obyčejný anděl. Sice Cherubín, ale bez jakýchkoli praktických zkušeností s lidmi. A jak by se mohl narodit? To přece...

„Snad ses nepolekal, příteli?” usmál se Hospodin. „U lidí bychom nepochodili ani s andělem, i kdyby to byl někdo tak empatický a laskavý jako ty.”

Eleonor se trochu uklidnil, ale stále nechápal, jakou roli by v této záchranné misi mohl sehrát. A tak mlčel. Mlčel i Hospodin a přitom se díval tak nějak do dálky, možná spíš do budoucnosti. V jeho tváři Eleonor pozoroval vážnost i radost, jistotu i obavy, rozhodnost i jakousi zdrženlivost.

Konečně Hospodin promluvil: „Rozhodl jsem se na svět poslat svého syna.”

A opět bylo ticho. Eleonor přemýšlel. Bylo to nečekané, ale tak nějak logické.

„Promiň, Hospodine, já už jsem takový, že rád věcem rozumím, pokud to alespoň trochu jde. Říkal jsi, že to musí být někdo, kdo bude mít lidi rád až k smrti. A Ježíš, tvůj syn, je přece Bůh jako ty, to znamená nesmrtelný. A taky se přece nemůže narodit.”

„Ježíš se narodí jako člověk, jako dítě pozemské matky.”

„Jako člověk? Tedy on přestane...” Eleonor se zarazil, tohle bylo trochu moc. „...on přestane být Bohem?”

„Ne. Bude Bohem i člověkem. Jako člověk se jednoho dne narodí, jednoho dne zemře. Jako Bůh bude žít věčně. Jako člověk bude růst, učit se,

pracovat. Jako Bůh bude všemohoucí a vševědoucí.”

Eleonor už žil v nebi dost dlouho na to, aby věděl, že Hospodinovo myšlení přesahuje všechno chápání. A tohle je rozumem, i andělským, hodně nepochopitelné ... takže je to vlastně v pořádku.

„A ta žena, ze které se Ježíš narodí?”

„Maria, dcera Jáchyma a Anny. Bude uchráněna dědičné viny. Tak, jako byli kdysi i Eva a Adam.”

„Ale Eva zhřešila, nenaplnila tvůj plán. Co když i Maria selže?”

„I to je možné. Ale já vím, že ne.”

„To přece nejde, vědět, že se něco nestane a přesto připouštět, že se to může stát.”

„Podívej, Eleonore. Já jsem stvořil i čas. Jsem tedy mimo něj. Pro mě neexistuje minulost nebo přítomnost. Pro mě existuje pouze absolutní, nekonečná přítomnost.”

Diskutovali spolu ještě dlouhou chvíli. Konečně si Eleonor mohl s někým popovídat o svých myšlenkách, obavách i nadějích. Konečně se tu začala rýsovat nějaká vyhlídka pro lidi, něco, co by jim mohlo pomoci vrátit se na správnou cestu. Ale co s tím má společného on? Jaký je jeho úkol v této záležitosti? Čím může přispět on, obyčejný anděl?

„Tak už víš, milý Eleonore, co po tobě budu chtít?” zeptal se ho najednou Hospodin. Ale na odpověď nečekal. „Přemýšlel jsem, koho určit Marii za anděla strážného. A po našem rozhovoru už mám jasno. Budeš to ty. Nikdo jiný tady v nebi nechápe situaci lidí tak dobře. Nikdo se do ní nedokáže tak vcítit. Nikomu to neleží tak na srdci jako tobě.”

Eleonora až překvapilo, že ho toto pověření vlastně ani nepřekvapilo. Že se na to dokonce začíná i těšit. Přece však pro jistotu, spíš z jakési zdvořilosti, dodal: „Ale já jsem ještě nikdy anděla strážného nedělal...”

Hospodin se usmál. „A to je dobře. Maria víc než nějakého hlídače bude potřebovat oporu. Někoho, kdo bude mít o lidi stejnou starost jako ona a bude ochoten pro ně něco udělat. Někoho, kdo věří, že každá cesta má cíl, že prohry mohou vést k vítězství a smrt že nemá nikdy poslední slovo. Někoho, kdo o lidech už hodně přemýšlel.”

Zdálo se, že slyšení je u konce.

„Takže, Eleonore, zítra po koncertě předáš kůr andělovi Ezrielovi a domluvíš se s archandělem Michaellem, co a jak. A nezapomeň, tvoje mise začíná už osmého prosince.”

Kresba: Josef

zprávičky z Farní charity

V adventní době do kanceláře telefonovala sociální pracovnice z místního úřadu a měla skutečně neobvyklý požadavek. Sociální odbor kontaktoval opravář ledniček. Jeho dlouholeté zákazníci, osmámdesát pětileté občance příslušné městské části, se rozbila lednička. Pan opravář ji už nedokáže spravit a snaží se sehnat někoho, kdo by paní Antónii pomohl koupit novou, protože nemá žádné příbuzné. Sociální pracovnice nás prosila, jestli bychom paní Antónii nepomohli novou lednicí obstarat. Sociální odbor v této věci nemůže zasáhnout a jejich úřadem zřízené sociální služby podobné služby neposkytují.

Požadavek, který se zdá být v dnešní době snadno splnitelný, byl pro paní Antónii nepřekonatelným problémem. Ona špatně vidí i slyší, velmi obtížně se pohybuje. Samozřejmě nemá a neumí používat internet. Do obchodu není schopná bez pomoci dojet a vlastně ani nevěděla, jak si takovou lednici vybrat. Nakupování ledniček se staršími dámami nepatří k našim obvyklým službám, ale chtěli jsme vyhovět, tak jsme pomoc přislíbili.

Sociální pracovník Lukáš telefonoval klientce, aby se zeptal na podrobnosti. Chtěl zjistit, jaká lednička to má být? Jestli má jít o chladničku s vestavěným malým mrazákem, nebo spotřebič, který má oddělený chladicí a mrazicí oddíl se samostatnými dveřmi. Nebo třeba úplně jiný spotřebič. Kolega měl připravené otázky na spotřebu energie a další parametry včetně maximální ceny. Měli jsme v plánu podle zadaných parametrů vybrat vhodný přístroj, objednat ho na internetu a nechat dovézt do bytu klientky. Současně jsme plánovali s dodavatelem domluvit i odvoz staré ledničky. Vše mělo podle našich představ proběhnout rychle, hladce, a hlavně bez naší aktivní účasti.

Plán to byl pěkný, ale nebylo možné ho realizovat. Paní Antónie sociálního pracovníka v telefonu neslyšela. Klientka má po mrtvici těžkou vadu řeči, takže kolega zase nerozuměl jí. Nakonec pochopil, že po telefonu se nedomluví, takže ji bude muset navštívit v bytě. Následující den se tedy vydal do Modřan, aby se s paní Antónií dohodl osobně. Zazvonil u vchodových dveří do domu, ale klientka ho v domovním telefonu neslyšela. Naštěstí se přišla

podívat k oknu, kdo přišel. Lukáš potom říkal, že se seběhla polovina modřanského údolí, aby se podívala, kdo to tam tak křičí. Nakonec byl úspěšný, vysvětlil paní Antónii, že pracuje v charitě, jde jí pomoci vybrat lednici a ona ho pustila dovnitř.

Při přímé komunikaci nebyly s dorozuměním potíže. Pan kolega se klientce představil a hned se jí začal vyptávat, jak by ta chladnička měla vypadat a jaké by měla mít funkce. Na tuto otázku mu ale paní Antónie nedokázala odpovědět. Ona chce prostě takovou normální ledničku, aby si do ní mohla uložit potraviny. Sociální pracovník jí na počítači ukazoval nabídku různých přístrojů, ale buď klientka na monitor neviděla, nebo nechápala, co po ní vlastně chce. Nakonec měl Lukáš spásný nápad a požádal ji, aby mu ukázala rozbitý přístroj. Byla to klasická malá chladnička, kterou si oba pamatujeme z dětství. Zázrak, že vydržela funkční tolik let! Sociální pracovník během minuty našel na internetu hned několik vhodných modelů a nabídl je klientce. Ta ovšem online nákup radikálně odmítla s tím, že si chce přístroj osobně prohlédnout. Sociální pracovník se s ní domluvil, že zjistí nabídku chladniček v okolí jejího bydliště. Naplánuje, kdy bychom ji tam mohli doprovodit, a vrátil do kanceláře s nepořízenou.

Z kanceláře potom obtelefonoval několik obchodů a vybral ten, který měl ledničku skladem a nabídl nejvýhodnější cenovou nabídku. Také ji tam hned zamluvil. Potom naplánoval, kdy by bylo možné nákup uskutečnit, aby mohli jet všichni naši muži a lednici rovnou odstěhovat do bytu klientky. Tentokrát se návštěva obešla bez křiku, protože paní Antónie Lukáše poznala a ihned mu otevřela. Pánové jí pomohli s oblékáním, naložili ji do auta a odvezli do obchodu. Chladnička se paní Antónii líbila, dokud se nedozvěděla její cenu. Všichni přítomní pánové jí přesvědčovali, že jde o dobrou cenu – byl to vystavený model prodáváný se slevou a majitel obchodu byl slušný chlap. Nakonec s ní museli kolegové objet dalších šest obchodů, aby zjistila, že cena v tom prvním byla opravdu příznivá. Pak už šlo vše hladce. Ledničku koupili, naložili do auta. V bytě klientky ji vložili a položili na správné místo. Starý přístroj odvezli do sběrného dvora, vrátili auto a odešli do Jihoměstského pivovaru, aby úspěšnou akci zapili, neb hodina už byla opravdu pokračovat.

Přeji vám pokojnou adventní dobu.

Eva Černá

SKS

FARNÍ ZÁJEZD NA TACHOVSKO

Na farní zájezd na Tachovsko jsme se vydali v sobotu dne 14. října 2017. Odjížděli jsme od Komunitního centra krátce po 7. hodině ranní. Počasí bylo velice krásné a cesta byla lemována stromy, které měly nádherně zbarvené listy, prostě barevný podzim.

Asi půl hodiny po začátku cesty ve městě Loděnice se vyprávění ujala naše paní průvodkyně. Dozvěděli jsme se, že město Loděnice proslavil pan Cífek, který zde postavil tenisové kurty a hrál se tu po prvé v Čechách tenis. Dále jsme minuli město Beroun, kde se od 19. století začaly provozovat hrnčířské trhy.

Trasa, kterou jsme se vydali, je do značné míry vyježděná a vyšlapaná již po staletí. Ve válečných obdobích tudy táhla křížácká vojska. Cesta je známa jako stezka norimberská nebo pacovská.

Dále jsme cestou míjeli hrad Žebrák a hrad Točnick. Hrad Točnick byl postaven jako útočiště Václava IV. Dále jsme míjeli obec Mýto, kde se v minulosti vybíralo mýtné. Asi po 1 a ¼ hodině od začátku cesty jsme se přiblížili k městu Plzeň. Novou Plzeň založil král Václav II. ve 13. století. V Plzni se začalo vyrábět pivo. Kolem roku 1830 byly vylity sudy nepitelného piva a sládek Josef Grol začal vyrábět pivo spodního kvašení. V roce 1842 byla vyrobena první várka piva. Roku 1843 byl založen první pivovar, který vyráběl pivo s názvem Pils, později Pilsner Urquel. A to už jsme se přiblížili ke klášteře Kladruby. Říká se, že už v roce 1115 zde svatý Wolfgang zarazil kůl do země a řekl, že zde jednou bude stát klášter. Pověst se stala skutečností. Benediktíni zde začali budovat

ohromný klášter, který se stal místem setkávání. Později zde bylo také biskupství. Nový kladrubský opat Jan z Nepomuku byl ten, kdo byl v Praze krutě mučen a později vhozen do Vltavy.

Později byl klášter přestavován stavitel Santinim, dále Janem Blažejem a také stavitel Dientzenhoferem. Roku 1875 byl klášter zrušen Josefem II.

Z kladrubského kláštera jsme se vydali do města Stříbra, které je známé nádhernou radnicí. Každou hodinu zde hraje zvonkohra melodii Ave Maria. Dále zde stojí za pozornost kostel, který byl postaven roku 1565 v gotickém stylu a později přestavěn do barokní podoby. Zde jsme se potkali s panem farářem Hájkem, který kdysi působil v Praze-Vršovcích a který nám o tomto kostele hodně řekl.

Ze Stříbra jsme se zastavili ve městě Bor u Tachova. Město Bor je pozoruhodné 3 památkami. Je to kostel, zámek a Loreta. Tyto památky jsme si všechny řádně prohlédli.

Náš zájezd byl zakončen prohlídkou města Tachov. Tímto městem nás provázel tamější pan farář. Shlédlí jsme hlavně gotický farní kostel Nanebevzetí Panny Marie, kam za 2. světové války vlétla mina, která naštěstí nevybuchla a kostel nepoškodila. Pan farář nám dlouho povídal o Tachově a jeho památkách a nakonec nás doprovodil až k našemu autobusu. Z tohoto zájezdu máme krásné vzpomínky. Za to vše patří dík Ireně Rívnáčové, jáhnu Pavlu Urbanovi a naším paním průvodkyním.

Jiřina Švejdrová

CO BYLO A CO BUDE?

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY ZÁPISKY Z ČINNOSTI ODDÍLU PRO HOLKY

Výprava skautek do Sobiňova

Na začátku listopadu jsme jely se skautkami na víkendovou výpravu k Luce na chalupu. Nejlepší byla už cesta vlakem, měly jsme samy pro sebe veliké kupé, kde jsme byly jenom my. Večer jsme se ještě párkrát vyfotily a pak jsme si zkoušely, jak se vyvolává film z fotoáku. To se nám nakonec i povedlo. V sobotu jsme byly u koní, šly jsme tam už ráno, abychom tam trochu pomohly s úklidem stáje, čištěním koní a tak. Pak jsme se tam seznámily s místním řádem stáje, bylo vtipné, že jméno posledního člověka, co se tam před námi podepsal, bylo Antonín Svojsík, ale nezeptaly jsme se na něj. Pak jsme jezdily na koních ve velkém výběhu. Odpoledne jsme šly do kostela a pak večer jsme vyráběly fotky, bylo to úplně jako kouzlo v té vývojce, kdy se nám tam fotka začínala objevovat. Část vždycky byla venku na hře, kam se nám z tepla moc nechtělo, ale nakonec to bylo super.

ZE ŽIVOTA VOSY VŠESTRANNÝ ODDÍL PRO KLUKY

Vosy (hmyz) mají prý velmi dobrý orientační smysl. Já tomu věřím, neboť ať si v létě kdekoliv na zahradě naliji šťávu do sklenice, do pěti minut tam jednoho nebo dva nezvané hosty mám. Ale pít se musí, a hlavně s Mírou, a tak je nechám, ať se občerství. Beztak by mě akorát otravovaly svými jedovatými poznámkami.

Ale co členové týmu VOSy? Umí se taky dobře orientovat v terénu, s mapou a buzolou? To jsme se rozhodli zjistit. A hádejte co... Kluci to zvládli bravurně! Jeden z členů dokonce cestou našel na zemi stovku. „Ten se v životě neztratí,“ pomyslel jsem si.

Ale jen u buzoly a map nezůstalo. Věděli jste, že vosy mají u vchodu do svého hnízda jednoho, nebo dva vosí strážce? A to nás přivedlo ke hře na policajty a pašeráky. Atributem pašeráka je ticho, klidný pohyb a plížení se tak, aby o něm vůbec nikdo nevěděl. A jak to mladí svišti zvládli? Inu, řekneme, že běhání je prostě bavilo víc. A co bude přístě? To se nechte překvapit!

CO BUDE?

Mikulášská nadílka v KCMT

Termíny pro dobrovolníky

- Balení dárkových balíčků – Po 27. 11. 18.00 v suterénu KCMT.
- Příprava sálu – Ne 3. 12. / 18.00 v sále KCMT.
- Školení pořadatelů – Ne 3. 12. / 19.00 v KCMT
- Mikulášská nadílka, příchod dobrovolníků – Út 5. 12., 16.00
- Úklid po akci.
- 18.30 občerstvení pro dobrovolníky po akci.

Mikulášská nadílka pro veřejnost

(děti s doprovodem)

Úterý 5. 12. od 17.00.

Lyžařský / SNB

výcvik o jarních prázdninách

4. 2. až 11. 2. 2018

Chata Krakonoš k exkluzivnímu využití

Hlavnímu vedoucímu výcviku se podařilo nasmlouvat chatu k exkluzivnímu použití, tedy že budeme na chatě sami. Chata Krakonoš je ve skvělé lokalitě Lučiny, mezi Pražskou a Kolínskou boudou ve ski-areálu Pec pod Sněžkou. Máme se na co těšit. Chata má svůj vlastní vlek se slušným svahem. Skiareál přes léto vybudoval novou sjezdovku Javořák, reference na kuchyň jsou výtečné. Ale pozor: exkluzivita je za

cenu menší kapacity chaty. Proto s přihlašованиеm neváhejte, zatím ještě volná místa jsou.

Tým instruktorů a vedoucích

Instruktoři a vedoucí mají plné ruce práce. Momentálně vedou jednání se skiareálem o cenách skipasů, chystají program, kalkulují náklady, zajišťují dopravu, dodávají podmínky ubytování. V prosinci si někteří prodlouží kvalifikaci a ti, co letos neprodlužují, budou inovovat své metodické znalosti na odborném semináři. Letos s námi jede Honza Procházka, Honza Kněnický, Vítek Zahradník, Jakub Jarolímek, Matouš Okrouhlý a další. Zdravotníci bude znovu dělat Verča.

Licenční kurz, prodloužení licencí a odborný lyžařský seminář

Před Vánocemi pojedeme na seminář s možností prodloužení licencí instruktor lyžování a cvičitel lyžování. V rámci víkendu bude možné též absolvovat první ze tří víkendových částí kurzu pro prvotní získání instruktorské kvalifikace. Cvičitelé mají možnost získat mezinárodní kvalifikaci IVSI. Kdo by měl zájem se přidat, může se přihlásit Honzovi Procházkovi (kontakt níže).

Potáborový sraz účastníků letního tábora u Manětína

V sobotu 2. 12. od 14.00 v KCMT se sejde táborová parta vedoucích a účastníků. Na programu bude promítání, sdílení dojmů a v neposlední řadě hry, které zabaví a rozhybou hlavu i tělo.

KONTAKTY NA VEDOUcí AKTIVIT

- **Mikulášská nadílka:** Anička Procházková
apro@seznam.cz, tel.: 608 504 097.
- **Lyžařský oddíl a lyžák o jarních prázdninách**
Honza Procházka, hlavní vedoucí
tel.: 608 228 730, hory@kskp Praha.org
- **Letní dobrodružný tábor:** Marek Stehlík
(tel. 730 996 731), Jakub Jarolímek
(tel. 736 452 995), email: taborskak@gmail.com
- **VOSA, všestranný oddíl pro kluky**
Míra Majer, hlavní vedoucí
vosa.kcmt@gmail.com (tel.: 775 005 096)
- **Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek**
Lucka Skrčená, vůdce oddílu
(tel.: 721 770 421), l.skrцена@seznam.cz
Eliška Kosmáková, elzuska@spoluzaci.cz

Vánoční bohoslužby

Kostel sv. Františka

- 24. 12.** 17.00 mše svatá (vigilie Narození Páně)
25. 12. 8.00 mše svatá (Slavnost Narození Páně)
14.00–17.00
možnost návštěvy kostela
26. 12. 8.00 mše svatá (svátek sv. Štěpána)
31. 12. 8.00 mše svatá – Svátek Svaté Rodiny,
Ježíše, Marie a Josefa
(možnost pro manžele obnovit svůj slib)
17.00 Silvestr – závěr občanského roku
1. 1. 8.00 mše svatá
20.00

Komunitní centrum Matky Terezy

- 24. 12.** 16.00 mše svatá (vigilie Narození Páně)
pro rodiny s dětmi
24.00 mše svatá (půlnoční)
25. 12. 9.30 mše svatá (Slavnost Narození Páně)
11.00 mše svatá (Slavnost Narození Páně)
26. 12. 9.30 mše svatá (svátek sv. Štěpána)
14.00–17.00
možnost návštěvy kostela
31. 1. 9.30 mše svatá – Svátek Svaté Rodiny,
Ježíše, Marie a Josefa
(možnost pro manžele obnovit svůj slib)
23.00 mše svatá s modlitbou za nový rok
1. 1. 9.30 mše svatá
11.00

Ostatní dny mezi svátky jsou bohoslužby v obvyklém pořádku jako během roku.

 afeTerezie

OTEVÍRACÍ DOBA KAVÁRNY

Po 15.30–21.30 **Út** 15.30–21.30
St 15.30–20.00 **Ne** 9.00–13.30

Od 25. 12. do 31. 12. bude kavárna zavřena

dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

Milí farníci, milí dobrovolníci, zkrátka všichni, kteří se v naší farnosti cítíte doma.

Je to až s podivem jak rychle utíká čas. Už se nám blíží další rok k cíli. Den ode dne jsme blíže nebi. Prosinec a Vánoce jsou úžasné v tom, jak tajemně se Boží Láska přibližuje k člověku. Jak přichází naprosto pro každého. Ano i právě pro vás, nemyslete si, že jste výjimka.

Na adventní neděli nás opět budou čekat v předšálí KCMT benefiční prodeje různých neziskových organizací. Využijte této příležitosti pro nákup dárečků pro své blízké. Odpoledne budou patřit hudbě. Pozvěte své sousedy a přátele a přijďte si užít krásno. Vždy před koncertem bude otevřena kavárna.

Co se týká pomoci, uvítali bychom pomoc při otevření našich kostelů pro veřejnost a to 25. 12. v kostele sv. Františka a 26. 12. v Komunitním centru Matky Terezy a to od 14.00 do 17.00. Když by se nás našlo více, tak se můžeme prostrídat. Jde

o to s laskavostí otevřít Boží dům, aby se přichozí mohli poklonit malému králi. Prosím, ozvěte se mi co nejdříve.

Máte nějaký nápad na zpracování levandule? Sem s ním. Největší úspěch měla srdíčka, která voněla touto fialovou kráskou. Troufne si na to někdo? Materiál proplatíme.

V lednu nás čeká masopustní veselí. Je to velká akce, která otevře Komunitní centrum pro rodiny s dětmi. Potřebujeme lidi, kteří pomohou se soutěžemi, s přípravou sálu, s prodejem občerstvení, pomůžou s výrobou kostýmů (téma: Staročeský masopust). Do vánoc bych potřebovala znát tým lidí, se kterými mohu počítat.

V novém roce čeká charitu tradiční „Tříkrálová sbírka“. Pokud budete mít čas a chuť, určitě je každý koledník vítán. Hlaste se u paní Evy Černé. Pokud byste rádi pomohli s pečením perníčků (zdobit je nemusíte), které se rozdávají při koledě, tak se určitě také přihlaste.

Děkuji všem, kteří pomáhají s přípravou adventu a vánoc. Je to mnoho rukou, které sice nevidíme, ale bez nich by to nešlo.

Požehnané adventní a vánoční dny
Vlasta Hamalová

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

■ KOHUT, Pavel Vojtěch:

Čítanka vnitřní modlitby *Portál, Kč 215,-*
Tato kniha se chce podělit o to, jak se dají rozjímat biblické úryvky ve škole svatě Terezie. Chci zde jednoduše nabídnout určitý soubor rad, jak meditovat Písmo, podobně jako jsem to učinil ve Slabikáři.

■ GRÜN, Anselm:

Láska jako základ bytí *Barrister, Kč 199,-*
Láska je podstata Boží, jak zvěstují hlavní světová náboženství, nejzřetelněji pak křesťanství, kde je

láska zosobněna ve Vykupiteli Ježíši Kristu. A jako podstata Boží je láska také základem lidského bytí.

■ POSPÍŠILOVÁ, Zuzana: Vánoční hvězda a splněná přání

Portál, Kč 215,-
Malá Ida vyrůstá v dětském domově. Večer před Štědrým dnem uvidí za oknem padat hvězdu. Dobře ví, že padající hvězda umí splnit jakékoli přání, a tak si moc přeje maminku a tátu. Rozhodne se, že nebude čekat, jestli se noví rodiče objeví pod vánočním stromčkem a z dětského domova uteče.

Farní ples

26. ledna / od 20.00–01.00 hod. / KCMT
K tanci a poslechu hraje skupina **REPETE**

Vstupné: • **200,- Kč** s místenkou • **150,- Kč** pro tanec • **100,- Kč** senioři.
Vstupenky možné zakoupit od 10. 12. v obchůdku nebo v kanceláři KCMT.
V kostele sv. Františka po nedělní mši svaté.

Betlémské světlo

PRO JIŽNÍ MĚSTO

Letos v sobotu 23. 12. 2017, tedy den před Vánocemi, bychom chtěli přinést trochu světla, lásky a pokoje na Jižní Město a ještě trochu zabojovat proti anonymitě velkoměsta, ve které žijeme. Snahou světla je právě prozářít tmu a temnotu kolem nás.

Úplně nejkrásnější by bylo, kdyby zde jezdily tramvaje, ale bohužel není tomu tak. Proto vznikl nápad, že vypravíme autobus s nápisem „Betlémské světlo“ v době od 13 do 19 hod. Jízdní řád se v současné době doladuje tak, abychom projeli všechny části naší farnosti. Chtěli bychom zastavovat na všech zastávkách a vybraných bodech, kde nabídneme již zmiňované světlo, svařák, nějaké cukroví a možná také hudbu. Také se budeme snažit přinést tohle světlo pokoje do příbytků, kde lidé hledají poselství Vánoc. Prostě úmyslem je, abychom přinesli trochu pokoje a radosti během předvánočního shonu. Lidé budou moci k nám do autobusu také nastoupit a popovídat si. Na tuto akci jsem získal několik mladých lidí, kteří mají nadšení a radost, a proto přidají ruku k dílu. Ale bylo by velice fajn, kdyby nás bylo více. Mohou to být klidně rodiny s dětmi, nebo jenom táta, nebo máma s dítětem, co by nám pomohli. Také to nemusí být na celou dobu od 13 do 19 hodin, ale je to možné klidně jenom na dvě hodiny. Pokud se ovšem najdou další mladí lidé s otevřeným srdcem, ochotné vyzkoušet něco nového a přidat ruku k dílu, tak se vůbec nebudeme zlobit. Pokud by chtěl někdo přispět nějakým cukrovím, nebo koláčkem, tak budeme jenom rádi. Bližší informace rád poskytnu na farnivikar@kcmt.cz. Díky vám všem za pomoc.

Pro inspiraci je zde něco z historie betlémského světla:

Takhle nějak si to museli říkat i pracovníci rakouského rozhlasu v Linci, když v roce 1986 přemýšleli, jak ozvláštnit sbírku pro zrakově postižené děti, nazvanou Světlo ve tmě. Mohla je také inspirovat pověst italského města Florencie. Římský papež Urban II. (1088–1099) vyzval v té době evropské rytíře, aby zorganizovali válečnou výpravu do Palestiny a osvobodili od

mohamedánů především Betlém a Jeruzalém – rodiště a hrob Ježíše Krista. Podle červených křížů, které si připevňovali na oděvy, se jim proto začalo říkat „křížáci“. Dalo se na ni najmout i několik mláďenců z Florencie. Jeden z nich při odjezdu přísahal, že když výpravu přežije a vrátí se, donese do rodného města plamínek ohně z věčného světla, které hoří v Betlémské bazilice. Málokdo mu tehdy věřil. Po několika letech, těsně před Vánocemi, se před branami města objevilo několik otrhaných a zubožených postav, v jejichž čele šel jeden s hořící svící. Těžko v nich Florentané poznávali svoje syny, kteří před lety odešli z domova do války proti mohamedánům. Všichni ale přísahali, že plamínek na svíci, kterou nesli, je skutečně přímo z Betléma. Ochránili ho v každém počasí, vezli ho po souši i po moři, jen aby splnili svůj slib. Ve středověku to tak bylo první a zároveň poslední Betlémské světlo. A nápad byl na světě! Dopřavit před Vánocemi do Rakouska světlo z Betléma jako poděkování těm, kteří ochotně a rádi přispějí nějakým způsobem postiženým dětem. V té době nikdo z nich ovšem netušil, že za pár let se z tohoto nápadu zrodí jeden z novodobých vánočních zvyků. Jak tedy Světlo dopravit? Musela tu ovšem být spojitost se zrakově postiženými dětmi, protože sbírka Světlo ve tmě byla určena především pro ně. Z fondů sbírek se prostředky uvolnit nemohly a tak se pracovníci rozhlasu obrátili se svojí žádostí na leteckou společnost AUA a cestovní kancelář Raiffeisen. Tak bylo zajištěno, že jedno dítě a malý televizní štáb pojedou do Betléma pro světlo zdarma. V té době však ještě v důsledku politické situace bylo zapotřebí spousta povolení, navíc pro natáčení v zemi tak dbající na bezpečnostní opatření, jako je právě Izrael. Díky ochotě všech zainteresovaných se ale podařilo vše zvládnout včas. A tak od roku 1986 se začala novodobá éra dovozu Betlémského světla.

A tedy, milí přátelé a farníci, nejsme ve Florencii a ani v Rakousku, ale můžeme společně zde, na Jižním Městě přinést světlo, lásku a pokoj, tedy všechno to, co potřebuje každý z nás a možná zavést novou tradici, která bude poukazovat na nádhru Vánoc.

Michal Privara

Orientační jízdní řád autobusu s Betlémským světlem

- 13.00 hod. – **zahájení jízdy** na parkovišti před KCMT
- 13.15 hod. – **odjezd** od budovy KCMT
- 13.20 hod. – **Háje** (v ul. Opatovská)
- 13.25 hod. – **Horčičkova**
- 13.30 hod. – **Jižní Město** (pobyt cca 35 minut)
- 14.10 hod. – **Poliklinika Háje**
- 14.12 hod. – **Hněvkovského**
- 14.14 hod. – **Mikulova**
- 14.15 hod. – **Bachova**
- 14.17 hod. – **Litochlebské náměstí** (v ul. Ke Stáčírně)
- 14.19 hod. – **Šperlova**
- 14.21 hod. – **Brechtova** (pobyt cca 25 minut)
- 14.50 hod. – **Prašná**
- 14.52 hod. – **Wagnerova**
- 14.55 hod. – **Donovalská** (pobyt cca 30 minut)
- 15.30 hod. – **Mokrá**
- 15.03 hod. – **Chodovská tvrz**
- 15.05 hod. – **Na Sádce**
(parkoviště před kostelem – pobyt 30 minut)
- 15.40 hod. – **Starý Chodov**
Starochodovská/Bartůňkova (pobyt cca 15 minut)
- 15.57 hod. – **Litochlebské náměstí**
- 16.00 hod. – **Opatov** (pobyt 15 minut)
- 16.15 hod. – **Na Jelenách**
- 16.17 hod. – **Jarníkova**
- 16.20 hod. – **Chodov**
(manipulační – 3 označník – pobyt 20 minut)
- 16.42 hod. – **Dědinova**

- 16.45 hod. – **Roztyly**
- 16.48 hod. – **Blažimská** (pobyt cca 20 minut)
- 17.10 hod. – **Městský archiv**
- 17.12 hod. – **Knovízská**
- 17.15 hod. – **Chodovec**
- 17.20 hod. – **Petýrkova** (pobyt cca 20 minut)
- 17.45 hod. – **U Kunratického lesa**
- 17.47 hod. – **Volha**
- 17.50 hod. – **Ke Kateřinkám**
- 17.52 hod. – **Zdiměřická**
- 17.53 hod. – **Kateřinky**
- 17.55 hod. – **Ke Smrčině**
- 17.57 hod. – **Ve Vilkách**
- 18.00 hod. – **K Sukovu** (pobyt cca 15 minut)
- 18.20 hod. – **Ke Kateřinkám**
- 18.22 hod. – **Metodějova**
- 18.25 hod. – **Milíčov** (pobyt 20 minut)
- 18.45 hod. – **obrátiště Háje** (pobyt 15 minut)

V cca 19 hod. **příjezd na parkoviště před KCMT** a ukončení akce Betlémské světlo pro Jižní Město.

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **11. 12. (pondělí) od 19.30 hod v KCMT – setkání společenství Hnutí fokoláře.** Slovo života na prosinec: „Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38). Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.
- **Biblické hodiny.** Setkání probíhají **každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka**, kromě posledního úterý v měsíci, kdy jsou společné chvály v kostele, a kromě prázdnin. Srdečně zve P. Michal Privara.
- **Setkání Život z víry.** Probíhají **každou středu od 19 hod.** ve farním sále s jáhnem Pavlem Urbanem. Od října se probírá výklad Vyznání víry podle Tomáše Akvinského. Otevřeno pro zájemce, kteří se chtějí blíže

seznámit se základy křesťanské víry. Prosíme, vezměte si s sebou pomůcky: tužku a sešit na své poznámky.

- **Modlitební setkání maminek** (nejen) na mateřské dovolené se koná **ve středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi.** V prosinci se sejdeme **6. a 13. 12.** Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301
- **Adventní duchovní obnova** u sv. Františka. Vždy v úterý po mši svaté. Zadáno nejen pro mládež 28.11 od 18.45 – **HRANICE V ŽIVOTĚ**, pro seniory 5.12. od 18.45 – **TRPĚLIVOST**, pro muže 12.12. od 18.45 – **STATEČNOST**, pro ženy 19.12. od 18.45 – **MILOSRDENSTVÍ**. Vede P. Michael Špilar.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- **2.12. / 9.00–18.00 – JARMARK POD STŘECHOU.** Možnost nákupu originálních dárků. Otevřená kavárna (KCMT)
- **10.00–11.30 – Keramická dílna „Zvonivé zvonky“.** Pro děti od 5 let. Cena 80,- Kč / dítě.
- **15.00 – Pohádka „Zvířátka a Loupežníci“** hraje KUBKO. Vstupné pro osobu 50,-.
- **17.00 – Adventní zpívání s MENDY**
- **3.12. / 15.00 – Křížová cesta na Petřín,** Sdružení křesťanských seniorů.
- **16.00 – Adventní koncert – Staročeské vánoce,** A. Strejček a K. Kosová, vstupné dobrovolné (KCMT).
- **5.12. / 17.00 – Mikulášská nadílka,** Vstupné dobrovolné (KSK Praha).
- **7.12. / 19.00 – ZMT: Jan Ámos Víšek – KAM DÁL?** Jakým způsobem zvolit své směřování po maturitě? (KCMT).
- **10. 12. / 16.00 – Adventní koncert – Předvánoční ladění** – koncert souboru zobcových fléten **Vivat Flauto** a pěveckého sboru **Fenix** (vstup.dobr., KCMT)
- **11.12. / 10.30–12.30 – Vánoční ozdoby se sklem** – keramická dílna pro dříve narozené. Cena 100,-. Rezervace nutná na tel. 603 281 864 nebo janadomsova@gmail.com.
- **16.00 – Advent a Vánoce** – Beseda s mons. Doc. Ing. **Alešem Opatrným**, Th.D. (Sdružení křesťanských seniorů).
- **13.12. / 17.00–18.00 – Zpovědní čas pro děti** (KCMT)
- **17.12. / 16.00 – Adventní koncert – Od adventu do Hromnic.** Musica Pro Sancta Cecilia. (vstupné dobrovolné, KCMT).
- **19.12. / 17.00–21.00 – Zpovědní den farnosti** (kostel sv. Františka).

TERMÍNY BOHOSLUŽEB
V DOMOVECH SENIORŮ 12/2017

DS Donovalská:	7. / 21. 12.	9.30 hod.
DS Háje:	14. 12.	9.30 hod.

- **20. 12. / 17.00 – ZVONOHRA** – koncert před KCMT.
- **23.12. / 13.00–19.00 – BETLÉMSKÉ SVĚTLO pro Jižní Město.** Na zastávkách BUS můžete potkat a odnést si domů „Světlo z Betléma“.
- **25.12. / 14.00 – Vánoční pořad pro seniory**, kteří nechtějí trávit svátky sami doma – pořádá Krajská rada seniorů.
- **Rorátní mše svaté** – každý čtvrtek a pátek od 6.45 v kapli Matky Terezy. Během prosince nejsou páteční dopolední setkání seniorů.
- **Výstava: Pouť do svatého města** (fotografie Michal Brouček)

ZDRAVOTNÍ CVIČENÍ V KCMT

Pro děti 8–14 let: Čt 17.45–18.45

Pro dospělé: Po 9.15–10.15, Čt 19.00–20.00

Blížší informace: erdule@gmail.com

MC DOMEČEK • ADVENTNÍ DĚTSKÁ DÍLNA
sobota 9. 12. od 9.30–11.30 / Přijďte si s dětmi vyrobit vánoční dekorace a 3–4 výrobky z vánoční tematikou. Vhodné pro děti mladšího školního věku s doprovodem dospělé osoby. Cena: 100,- pro dospělého s dítětem, další tvořící dítě za 30,-. Přihlášení předem.

Aktuální informace na: www.mc-domecek.cz
 přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / PROSINEC

- *Všeobecný úmysl:* Za seniory, aby našli v rodinách a v křesťanských společenstvích oporu a mohli se moudrostí a zkušeností podílet na předávání víry a výchově nových generací.
- *Národní úmysl:* Za vytrvalost v modlitbě (EG, č. 281,282).

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY**KANCELÁŘ KCMT – HÁJE**

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–st 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě)

	Kostel sv. Františka	Kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba zaměřena pro rodiny s dětmi (katecheze pro děti).

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	fara@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	fara@kcmt.cz
P. Michal Přívara (farní vikář)	605 346 353	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575 / 6800** • farnost **19-9362170227 / 0100****Příští uzávěrka bude 15. prosince 2017**

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

FCHODOVINY

Zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov / 2017 / ročník 16

- redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Aní Procházková a spol.
- za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design